

Heel lang geleden, in 1345, stichtte Hendrik van Neynsel het Neynsels Gasthuis, dat opvang bood aan 13 arme vrouwen. Nu, honderden jaren later, vinden vele ouderen in 's-Hertogenbosch en Vught een fijne woonplek, liefdevolle zorg en de leukste activiteiten bij Van Neynsel. En Hendrik? Hendrik van Neynsel leeft voort in de gepassioneerde werknemers en vrijwilligers van Van Neynsel. Zijn naam siert nog altijd onze gevels.

D'n Hendrik

Jaargang 8

#26

Juni 2025

In deze editie:

Pagina 6

**'Gruwelijk veel
postzegels'**

Pagina 3

**'Ik maak muziek
voor mensen'**

Pagina 7

**De gave om een
ander moed te
kunnen geven**

Pagina 4 + 5

**Heel lang
getrouwd.**

Van Neynsel

Oog voor elkaar



Klassiekers

Iedereen heeft zo zijn eigen klassiekers. De een denkt direct aan de eerste film die vroeger in de bioscoop werd gezien (in mijn geval was dat een film van Louis du Funès). De ander aan een boek dat voor school moest worden gelezen (ik lees niet veel, maar heb vroeger genoten van de verhalen van Hielke en Sietse uit De Kameleon). En weer een ander aan dat oude Eendje of DAFje dat vroeger thuis gereden werd.

Met de zomer voor de deur gaan veel van onze collega's weer lekker op vakantie naar de plek van hun keuze. Fijn dat wij in een land wonen waar we deze vrijheid nog hebben. Genieten met gezin of vrienden en herinneringen maken. De gebeurtenissen van nu kunnen zomaar de klassiekers van later worden. Zo doet Van Neynsel sinds twee jaar mee aan de Vestingloop. Afgelopen mei liepen zelfs meer dan 100 medewerkers mee met deze mooie Bossche tocht, en stonden collegialiteit, saamhorigheid, sportiviteit en

gezondheid centraal. De Vestingloop is al een echte klassieker voor onze organisatie geworden.

Als het gaat over klassieke liefdesparen kunnen we allemaal wel wat beroemdheden opsommen: Romeo en Julia, Cleopatra en Julius Caesar, John Lennon en Yoko Ono, Grace Kelly en Prins Rainier. Maar wat dacht u van Antoon en Diny van den Heuvel en Harrie en Betsie Aarts? Deze echtparen wonen in De Grevelingen en zijn al langer dan een halve eeuw bij elkaar, in één geval zelfs al bijna 80 jaar. Zij zijn dus pas échte klassieke liefdesparen. In deze d'n Hendrik gaan we met ze in gesprek.

Voetbal

Heb je het over klassiekers, dan ontcom je natuurlijk niet aan voetbal. Denk aan Ajax-Feyenoord. Ik was vroeger fan van Ajax en mijn broer van Feyenoord. Die klassieker zorgde in ons gezin voor de nodige spanningen. Ik heb dat inmiddels wel losgelaten overigens. De voetbalklassieker dichtbij huis is FC Den Bosch - Top Oss. Voor mij ook letterlijk dichtbij huis, want in onze straat zit een café

waar veel supporters van FC Den Bosch verzamelen voor de wedstrijden. Als de derby tegen Top Oss op het programma staat, is het daar nóg drukker dan anders en wordt uit volle borst gezongen zodat we als buurt kunnen meegenieten. Vorig jaar merkte ik nog hoe diep die rivaliteit gaat en dat het ook verder gaat dan voetbal. Toen zorgorganisatie De Zorg van Toen failliet ging werd onder meer aan ons gevraagd of wij enkele cliënten uit Oss konden ontvangen. Natuurlijk stonden wij hier open voor, maar al snel werd duidelijk dat deze bewoners absoluut niet naar Den Bosch wilden verhuizen.

In deze d'n Hendrik gaat het over klassiekers, dat heeft u vast al geraden. Een postzegel- en boekenverzameling vol klassiekers, een medewerker die met klassieke muziek bewoners wist te raken, onze huismuzikant die met klassiekers herinneringen tot leven brengt. Zoals ik al zei is een klassieker voor iedereen anders: klassiekers worden geboren uit herinneringen. Daarom wens ik u een zomer vol klassiekers toe. Oude klassiekers, maar hopelijk ook nog ruimte voor allerlei nieuwe mooie ervaringen die mogen uitgroeien tot nieuwe klassiekers. ●

Marco Verheul
bestuurder Van Neynsel

De gave om een ander moed te kunnen geven

Tranen van het lachen en tranen van verdriet. Het interview met Cisca Blom uit Wij zijn Zuiderschans werd een gesprek waar alles voorbij kwam: wijze levenslessen, mooie reizen, het verdriet van een partner verliezen, vriendschap en de liefde voor boeken.

Bijna drie jaar geleden was Cisca (89) een van de eerste bewoners van Wij zijn Zuiderschans. Die verhuizing was verdrietig, vooral omdat Cisca wist dat ze het merendeel van haar geliefde boeken-collectie niet kon meenemen. Myriam Tijdink is

een van de medewerkers van woning 14, waar Cisca haar studio heeft, en vertelt: "Toen ik thuis met Cisca kennismaatte, merkte ik hoe verdrietig ze was omdat ze veel moest achterlaten. Dus ben ik gaan zoeken naar mogelijkheden. Gelukkig konden we regelen dat drie van haar boekenkasten op de gang kunnen staan, tegenover Cisca's voordeur."

Complete series

Cisca struinde altijd graag over rommelmarkten en door tweedehands winkels. En daar was het dat haar boekencollectie begon. "Ik kocht soms een boek en kwam er dan later achter dat die bij een hele serie hoorde. Die serie wilde ik dan compleet hebben." Cisca leest het liefst streekromans en historische romans, maar in haar boekenkasten bij Wij zijn



Zuiderschans vind je vooral de series terug. Series over kunstschilders ("Ik wilde altijd graag weten hoe zo'n kunstenaar leefde.") en allerlei landenboeken. Cisca en haar man hebben altijd graag gereisd. Verre reizen naar Amerika, Mexico en Bali, maar ook veel vakanties met de caravan in Europa. Vorig jaar stond in de tuin van woning 14 een kleine caravan. Zodra de zon scheen, zat Cisca onder een parasol voor die caravan te lezen. Even terug naar vroeger.

Troost en afleiding

Cisca's man overleed afgelopen februari. Haar boeken geven haar nu troost, of in ieder geval afleiding. "Ik wil binnenkort weer eens beginnen aan de

verzamelde werken van De avonturen van Pa Pinkelman. Die las ik vroeger erg graag." Cisca zorgde haar leven lang voor anderen. "Ik heb geen opleiding gehad, behalve de mulo. Maar door te lezen heb ik toch heel veel geleerd." Onlangs kwam een nieuwe bewoner bij woning 14 wonen. Cisca en zij hebben veel raakvlakken en zijn vriendinnen geworden. "Ik kan haar ook helpen met bepaalde zaken. Het voelt goed om weer voor iemand te kunnen zorgen en ik ben blij dat ik een beetje de gave heb om anderen moed te kunnen geven." Het wonen bij Wij zijn Zuiderschans heeft Cisca ook iets bijzonders gebracht: "Ik heb hier geleerd hoe fijn het is als iemand aandacht voor jou heeft, als er voor jou wordt gezorgd." Myriam schiet vol van deze woorden en pakt Cisca's hand vast. En het interview wordt vervolgens afgesloten met de slappe lach die uit het niets komt opzetten. "Het beste medicijn tegen alles", zegt Myriam. "Een dag niet gelachen, is een dag niet geleefd." ●



'Ik maak muziek voor mensen'

Muziek stroomt door Nico's bloed. Zijn moeder zong veel en zijn vader speelde orgel, gitaar en accordeon. "Muziek was altijd aanwezig thuis", herinnert Nico zich. Toen hij zeven jaar oud was, kreeg hij zijn eerste eigen instrument: een ukelele. Op zijn tiende werd zijn collectie uitgebreid met een gitaar. Vijf jaar later ontstond zijn eerste bandje. Dit bandje stopte na tien jaar vanwege de drukke agenda's en de afname van populariteit van bandjes op feesten, die werden vervangen door disco's eind jaren tachtig.

Nieuwe uitdagingen

Nico kon niet stilzitten en besloot achter het orgel van zijn vader te kruipen. Drie maanden later begon hij met spelen bij de Zonnebloem in Tilburg, waar hij voor het eerst in contact kwam met ouderen. "Het was geweldig om te zien hoe muziek mensen kon raken", zegt Nico. Dit vond hij zo leuk dat hij ook bij andere zorgcentra aan de slag ging.

Naast muzikant in de avonduren, was Nico militair bij Defensie. Toen hij in 2019 met vervroegd pensioen ging, kon hij ook overdag muziek maken voor ouderen. Zo kwam hij bij Van Neynsel terecht, waar hij wekelijks op verschillende locaties optreedt.

Naast Van Neynsel doet Nico veel voor andere organisaties en begeleidt hij twee ouderenkoren van 80-plussers, waar samen wordt gezongen met gezelligheid als voornaamste doel.

Muziek voor mensen

Nico maakt muziek voor mensen. "Mijn doel is bereikt wanneer ik zie dat een bewoner blij wordt van

muziek of reageert op een specifiek nummer", vertelt Nico, die altijd te herkennen is aan zijn gitaarblouse. Hij is een ster in contact maken met bewoners, wat vaak resulteert in een gezellig Brabants sfeertje. De ene bewoner tikt met de voeten, de ander gooit een arm in de lucht en weer een andere bewoner staat op en begint te dansen.

Iedere week heeft Nico een programma van 18 liedjes klaar staan. Het liefst speelt hij liedjes op verzoek. Mocht hij een verzoeknummer nog niet kennen, dan zorgt hij dat hij deze de week erna kent en speelt. Dit resulteert in een repertoire dat begint bij 1850 en varieert van 'Daar bij de molen' van Willy Derby tot 'Terug in de tijd' van Yves Berendse.

Betekenisvolle momenten

Niet alleen op de verschillende locaties betekent Nico veel voor bewoners, maar ook daarbuiten. Zo is Nico al een aantal keer door familie gevraagd te komen spelen op de uitvaart van een overleden bewoner. Het is bijzonder om te zien wat voor band Nico opbouwt met bewoners en hoe erg ze uitkijken naar het volgende contactmoment met Nico. ●



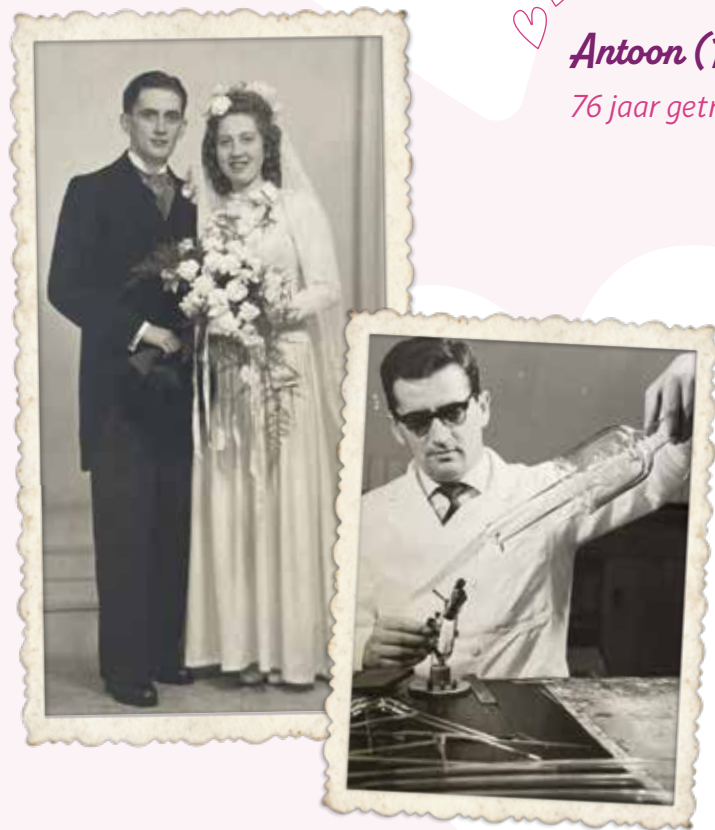
All you need is love

Voor romantiek moeten we naar onze locatie De Grevelingen. Hier wonen diverse echtparen met bijzondere bruiloftsmijlpalen. Dat vraagt om een zoektocht naar het geheim van de liefde.



Antoon (101) en Diny (100) van den Heuvel

76 jaar getrouwd en zo'n 79 jaar verkering



De Tweede Wereldoorlog was net voorbij en de jeugd probeerde weer te genieten van het leven. Er werd volop gedanst en tijdens zo'n dansavond kwamen Antoon en Diny uit Eindhoven elkaar tegen.

"En dan moet u weten dat ik helemaal niet kan dansen", zegt Antoon vanuit het appartement bij De Grevelingen waar het echtpaar nu ruim 3 jaar woont. Ze weten niet meer precies wanneer en hoe ze verkering kregen, maar wel dat het eerste gesprek buiten plaatsvond. "Antoon vroeg me waarom hij nog nooit met mij had gedanst", vertelt Diny. "Toen we daarna samen dansten, vroeg ik me af of hij überhaupt wel ooit gedanst had."

Op de technische school van Philips maakte Antoon kennis met het vak van glasinstrumentmaker en dat leek hem wel

wat. Hij werd uiteindelijk meester in zijn ambacht. Het stel woonde onder meer in Antwerpen, Gent en Delft, waar dochter Maya werd geboren en opgroeide. Later verhuisden ze terug naar Eindhoven, naar Eersel om precies te zijn.

Oud worden

Antoon en Diny werden samen volwassen en zijn altijd bij elkaar gebleven. Ze zijn de enigen van hun grote gezinnen die nog in leven zijn, en ook vrienden zijn weggefallen.

"Moeder zegt altijd 'het is leuk om oud te worden, maar niet om het te zijn'", vertelt dochter Maya. De verhuizing van hun huis in Eersel naar De Grevelingen heeft met name Antoon veel verdriet gedaan. "Blijkbaar willen Eindhovenaren niet in Den Bosch wonen", lacht Maya. Maar vanwege de toenemende zorgvraag van haar ouders was thuis wonen niet meer mogelijk, en Maya – die in Rosmalen woont – vond een appartement bij De Grevelingen. Elke dag bezoekt ze haar ouders. Haar zoons Tim en



Jesse komen ook regelmatig ("leuke mannen", zegt Diny), en Antoon en Diny zijn inmiddels ook overgrootouders van Olaf van ruim 2. "En er komt er nog eentje aan", zegt Maya trots.

Trouwjurk

Diny wijst naar twee ingelijste tekeningen die aan de muur hangen. "Ik heb altijd veel getekend. Maar ook breien en handwerken deed ik graag. Net als schrijven trouwens." Ze pakt een boekje van de tafel. "Dit heb ik zelf geschreven". Het boek heet 'Meisjes-jaren' en Diny blikt erin terug op haar jeugd.

Prachtige verhalen en anekdotes over een Eindhovens gezin in de jaren twintig en dertig. Het boek eindigt met de trouwfoto van Antoon en Diny. De jurk waarin Diny trouwde had ze zelf gemaakt en zette ze in 1947 in een paar weken tijd in elkaar. Ze was graag coupeuse-lerares geworden, maar de oorlog gooide roet in het eten.

"Er was niets verkrijgbaar, dus toen hield het op", besluit ze.

De glinstering in haar ogen bewijst dat ze ook na 76 jaar nog steeds trots is op haar eigen creatie. Geheel terecht natuurlijk.



Harrie (80) en Betsie (77) Aarts

Bijna 60 jaar getrouwd en 62 jaar verkering

De populaire dancing Cosmopoliet aan de Snellestraat in Den Bosch was in de jaren zestig de favoriete uitgaansgelegenheid van Betsie en Harrie Aarts en hun vrienden. De leden van de huisband Ceder Stars waren bovendien allemaal kameraden van Harrie. En tussen het dansen door vonden de twee Bosschenaren elkaar.

Na 2 jaar verkering trouwden ze, op 31 december 1965. Waarom trouwen op oudjaarsdag? "Voor de belasting", zegt Harrie direct. "Dat was financieel aantrekkelijk." Wanneer de vonk oversloeg, weten ze niet meer precies. Harrie weet wel nog dat hij de hele lange haren van Betsie prachtig vond. "En ik vond het heel jammer toen ze die afknipte."

Het stel kreeg drie kinderen en drie kleinkinderen. Dochter Anita heeft jarenlang met de kleine Jordy bij hen om de hoek gewoond. Een bijzondere tijd, wat maakt dat Harrie en Betsie een speciale band met dochter en kleinzoon hebben, en zij met hen. "Anita doet echt alles voor ons", wil Betsie graag benadrukken.

Samen apart

Sinds een jaar woont Betsie in een woning voor mensen met een vorm van dementie en Harrie woont in een appartement van De Grevelingen. Samen, maar ook apart. Natuurlijk was dit even wennen, maar het heeft ook voordelen. "Harrie kijkt tot midden in de nacht tv in bed", zegt Betsie. "En jij gaat juist heel vroeg naar bed", reageert haar man. Betsies kamer vindt ze zalig en ze prijst de medewerkers en haar medebewoners. "En als ik 's morgens wakker word, kan ik naar Harrie lopen om hem wakker te maken."

Duizend haringen

Harrie heeft zijn leven lang hard gewerkt. De Bosschenaar lijkt van alle markten thuis te zijn: hij was taxi- en vrachtwagenchauffeur, werkte in de Rotterdamse haven, maar stond ook jarenlang met een haringkraam op de Bossche Markt. "Duizend haringen per dag schoonmaken was heel normaal. En mijn zoon deed er zelfs nog veel meer."

Bij De Grevelingen hebben ze het goed, naar eigen zeggen. "Het eten is erg goed, en ik doe veel aan beweging", zegt Betsie. "Samen gaan we ook naar de bingo, en ik biljart nog", vult Harrie aan. Zijn ogen beginnen pas echt te glimmen als het gesprek over vissen gaat. Zijn leven lang heeft hij dit gedaan, een hobby die hij overkreef van zijn vader. "We hadden een vaste camping in Duitsland met een plek aan de rivier. Daar zat ik hele dagen te vissen, zes weken lang." Betsie vult aan: "De kinderen en later kleinkinderen kwamen ook naar de camping. Zo gezellig. We bezochten dan kastelen in de omgeving." "Totdat het water van de rivier steeg", gaat Harrie verder. "Dan moesten we inpakken en wegwezen."

Recordvissen

Ook in de omgeving van Den Bosch heeft Harrie praktisch overal gevestigd. Een paling van een meter lang hengelde hij ooit uit het

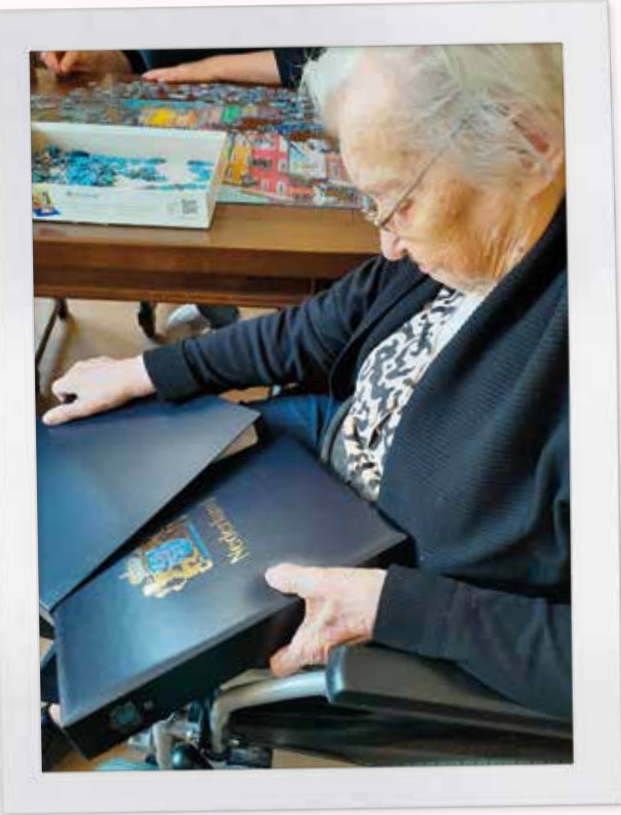
water. Maar het echte record staat nog altijd op naam van zijn vader die een paling van ruim een meter wist te vangen, en ook nog een snoek van 1,20 meter op zijn naam heeft staan. Betsie heeft veel naast Harrie gezeten tijdens het vissen. "Al in onze verkeringstijd. Dan zaten we uren aan het water." Daarnaast heeft het stel veel gefietst.

Het geheim van een goed huwelijk? Daar hoeven ze niet lang over na te denken: geven en nemen. En rekening houden met elkaar. "Betsie kan wel eens mopperen", zegt Harrie met een glimlach. "Alleen als jij te lang in bed blijft liggen", reageert zijn vrouw. Waarop Harrie vervolgt: "Ik ben 80 jaar, en ik doe gewoon geen dingen meer waar ik geen zin in heb. Dus als ik geen zin heb om op te staan, dan doe ik dat ook niet." Betsie: "Maar serieus, we hebben het heel goed hier." ♥



‘Gruwelijk veel postzegels’

Riet Hoskam (93) woont in Wij zijn Zuiderschans en is een echte Bossche. Vroeger werkte zij als kassière bij Meijring (galanterieën, porselein, glas- en aardewerk) tegenover de oude V&D in de binnenstad. Tegenwoordig geniet zij van haar familie, kleinkinderen en binnenkort haar eerste achterkleinkind.



Riet heeft een zeer klassieke hobby. "Ik heb gruwelijk veel postzegels. De meesten staan nog in mijn huis. Ik heb een kast voor de gestempelde en een kast voor de

ongestempelde postzegels. Daarnaast is het belangrijk om er geen te missen uit een serie", legt Riet uit. In totaal bestaat haar collectie uit wel zestig boeken en diverse insteekmappen, en ieder jaar komt er nog een nieuw boek bij. De nonnen gaven ondeugende kinderen vroeger op school iets om te doen en dat waren postzegels. Zo ook bij Riet. Dit was het begin van haar levenslange hobby. Het verzamelen deed Riet niet alleen. Samen met haar man ging Riet regelmatig naar de postzegelbeurs in de Brabanthallen en zelfs naar Utrecht. "Het is toch leuk om samen met iemand naar de postzegels te kijken. Nu doe ik dat regelmatig met mijn kleinzoon.". Favoriet zijn toch wel de kleurrijke postzegels uit Suriname en Indonesië.



brachten bijvoorbeeld vakantiepost mee. En nog steeds geven mensen haar oude postzegels. Riet pakt een klein rood doosje: "Als ik mij zit te vervelen dan pak ik twee handjes en ga ik het een en ander uitzoeken. Er gaat stiekem veel tijd in zitten. Het uitzoeken, kijken waar ze vandaan komen en inplakken zijn leuke bezigheden." De zegels worden nauwkeurig op een vierkantje uitgesneden en vervolgens gecategoriseerd op land en jaartal. Daarna komen de zegels pas in het boek. Zo heeft Riet veel zegels uit Nederland met onder andere koningin Wilhelmina en koningin Juliana, maar ook zegels uit België en Luxemburg ontbreken niet.

Als ware kenner is Riet ook lid van de postzegelclub. Ze is nog lang niet klaar met haar hobby. "Twee keer per jaar krijg ik netjes nieuwe postzegels thuisgestuurd, die zijn dan net uitgebracht. Je moet wel bijblijven", lacht Riet. ●

Passie van een medewerker:

Gewoon lekker samen zingen

Tijdens een dolle karaoke-avond van team HR, recruitment en academie bleek één collega écht te kunnen zingen. Vol verbazing hoorden we Hesters stem door de speakers schallen en dat deed géén pijn aan onze oren. In tegenstelling tot de rest van het team, maar daar hebben we het niet meer over...



Praktijkopleider Hester van Iersel is 35 jaar geleden bij het oude Boswijk gestart in de zorg. Ze merkte al snel dat bewoners heel positief reageerden op haar zingen. Klassiekers deden het goed: liedjes van Willeke Alberti en Wim Sonneveld zorgden zelfs voor ontroering bij bewoners. Eén bewoner begon altijd te swingen bij 'These boots are made for walking' van Nancy Sinatra. Daar word je toch heel vrolijk van!?

Ave Maria

Bij een bewoner die zich niet wilde laten verzorgen, kreeg Hester zingend alles voor elkaar. Ze zette bijvoorbeeld het Ave Maria in en de bewoner zong in tweede stem mee, terwijl ze hem hielp met douchen en aankleden. Het was een muzikale man en blijkbaar raakte Hester met haar stem de juiste snaar bij hem.

Kerkkoor

Na de geboorte van haar tweeling ging Hester met een vriendin mee naar een

kerkkoor in Helvoirt. Met frisse tegenzin, want ze dacht niet dat dit bij haar zou passen. Maar ze vond het heerlijk. Niet nadenken, niet zorgen, gewoon lekker samen zingen. Ruim 20 jaar bleef ze in dit koor zingen, tot een paar jaar geleden.

Nu zingt ze thuis lekker met de muziek mee, als er niemand thuis is. Amy Winehouse, Adèle of een mooi kerstlied: zingen blijft een fijne uitlaatklep voor Hester. Van haar kinderen mag Hester thuis niet zingen trouwens. "Dat is voor schut mam!" Wij zijn het zeer oneens met de kinderen. ●

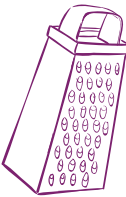


Gevuld eitje

De klassieker op elk feestje: gevulde eieren met kerrie en bieslook. Super makkelijk om zelf te maken met dit recept.

Ingrediënten en benodigdheden (voor 8 stuks)

- 4 eieren
- 1 eetlepel mayonaise
- 1 eetlepel yoghurt
- 1 theelepel mosterd
- Snufje paprikapoeder
- Snufje kerriepoeder
- Verse bieslook



Bereidingswijze

Kook de eieren in ca. 10 minuten hard.

Spoel ze daarna af onder koud water zodat ze schrikken. Pel de eieren en snijd ze doormidden.

Haal het eigeel met een vorkje of mesje eruit en doe dit in een kommetje. Prak dit met een vork zo fijn mogelijk.

Voeg de mayonaise, yoghurt, mosterd, paprikapoeder en kerriepoeder toe en meng goed door elkaar. Doe het mengsel in een spuitzak en maak mooie toefjes in de eiwitten. Bestrooi met wat bieslook.



Gouwe ouwe

In 2007 bestond verzorgingshuis Zuiderschans 35 jaar. Ter gelegenheid daarvan verscheen 'Er is nog zat te doen', een bloemlezing over de locatie met terugblikken naar de opening in 1972 en interviews met de bewoners en medewerkers van 2007. Wie bewaart die heeft wat, en de redactie vond op zolder nog een aantal exemplaren van deze jubileumuitgave.

Vindt u het leuk om een sprongetje terug in de tijd te maken?

We geven 5 exemplaren van het boekje weg. Stuur een e-mail naar communicatie@vanneynsel.nl, vermeld daarbij uw naam en adresgegevens en leuk als u ook vermeldt waarom u het boekje zou willen ontvangen. ●



PRKEORD

Oudste inwoner van Noord-Brabant

Volgens Omroep Brabant is 'onze' mevrouw Van Laarhoven - bewoner van De Grevelingen - de oudste inwoner van Noord-Brabant. 107 jaar is ze (10 oktober wordt ze 108) en al jarenlang is ze de oudste bewoner van Van Neynsel en de oudste inwoner van Den Bosch. In de vorige d'n Hendrik prijkte ze zelfs als covermodel.



Haar nieuwe titel van oudste Brabander was voor Omroep Brabant reden om mevrouw Van Laarhoven in mei te komen interviewen. De journalist probeerde haar nog het geheim van haar leeftijd te ontrafelen, maar mevrouw Van Laarhoven reageerde zoals we haar gewend zijn lekker nuchter en praktisch: "Gewoon blijven ademen." ●



PUZZELtijd



S	M	K	G	O	U	D	C	I	S	S	A	L	C
E	O	E	N	S	I	N	A	T	R	A	J	E	K
I	Z	S	I	N	E	D	E	I	H	C	S	E	G
T	A	L	J	U	B	I	L	E	U	M	O	A	B
F	R	S	S	E	N	O	T	S	A	U	S	A	L
I	T	B	K	E	I	V	I	N	D	U	B	E	I
F	R	F	E	F	I	V	R	E	E	Y	T	M	T
S	E	O	I	E	L	T	R	O	B	V	I	O	E
E	M	U	Z	E	T	W	A	O	E	N	E	M	R
L	I	R	U	S	E	H	O	R	I	G	L	S	A
T	T	T	M	T	K	M	O	R	E	I	E	S	T
A	D	I	S	E	E	U	O	V	F	N	I	J	R
E	L	E	R	R	D	K	V	I	E	R	E	N	U
B	O	S	I	X	T	I	E	S	G	N	S	G	R



Auto	Fifties	Jubileum	Ouderwets
Babyboomer	Film	Literatuur	Seventies
Beatles	Fourties	Mozart	Sinatra
Beethoven	Generaties	Minirok	Sixties
Classic	Geschiedenis	Muziek	Stones
Elvis	Goud	Oldtimer	Vieren
Feest	Grijs	Oud	Vroeger

Lost u deze woordzoeker op?

Stuur uw inzending vóór 5 september 2025 naar communicatie@vanneynsel.nl en maak kans op een tegoedbon ter waarde van € 22,50, te besteden bij de Grand Cafés en restaurants van Van Neynsel. Over de uitslag kan niet worden gecorrespondeerd. De winnaar ontvangt persoonlijk bericht.

Colofon

Redactie:

Janne van Dreumel
Henriëtte van Esch
Tjanne Hartman
Helena Kysela
Flavienne van Oort
Brigitte Peeters
Inge van Zoggel

Met speciale dank aan

familie Aarts, familie Van den Heuvel,
Riet Hoskam, Cisca Blom, Myriam
Tijdink, Hester van Iersel, Nico
Weijns en Marco Verheul.

Vormgeving:

Sandra Batelaan | baats ontwerp
Drukwerk: Dekkers van Gerwen

www.vanneynsel.nl

*De coverfoto is een stockfoto, en dus geen
echtpaar dat bij Van Neynsel woont.*